

האם רואים את סימני האביב ?

השנתיים האחרונות ברפת הן אולי השנים הקשות ביותר מזה שנות דור. על הענף ניחתה כל מכה אפשרית:

- שחיקה מואצת של מחיר החלב והריווחיות ברפת;
- רפורמה קשה עם השקעות כבדות בתנאי אי־ודאות;
- מיתון כבד ביותר המלווה בירידה בצריכה והקטנת מכסות החלב
- "הפרה המשוגעת" וצניחה במחירי הבשר;
- עליה מהירה בשער הדולר ואתו התייקרות המזונות;
- עדכון מאוחר וחלקי של מחיר המטרה;
- אוירה כללית של דכדוך ומצב רוח שפוף.

והנה, לאחרונה מתחילים להיראות ניצנים ראשונים של אופטימיות, ריח קל של אביב בראשיתי, נישא באויר והנשימה נעשית קצת יותר קלה:

- מחיר החלב עלה קלות ואולי יישאר יציב ואף יעלה משהו;
- שער הדולר יורד משמעותית ואתו ירידה איטית של מחירי המזון;
- מחיר הבשר עולה במהירות ולאחרונה אף הגיע לשעריו מלפני המשבר;
- האוירה המדינית מתחילה להשתפר ומדברים על "הודנא" של שקט;
- שר החקלאות החדש משמיע, יותר מפעם אחת, הצהרות נחושות על רצונו לפעול לטובת הרפת, כולל רשימת דרישות מחמיאה;
- הגשם ירד בחורף ללא הפסקה והכנרת כמעט עלתה על גדותיה; ובכלל, כמהזמן יכול להיות גרוע כל כך?

נכון, בצד הסימנים האופטימיים, יש גם עננות של אי־ודאות, על כוונותיו של שר החקלאות במינויים הפוליטיים במשרד החקלאות, במועצת החלב ובניהול המכסות. נכון, לא ברור כיצד יסתיים המאבק עם משרד האוצר והאם יושגו תוצאות של ממש. נכון, עדיין צריך להשקיע סכומי עתק בחידוש הרפת ובאיכות הסביבה.

כל סימני השאלה שרירים וקיימים, אך איתם יש תחושה מסויימת שאנחנו, בימים אלה ממש, עוברים ביחד את תקופת השפל בענף בתקווה שנתחיל לטפס מחדש ומהר, למקום בו היינו תמיד הענף היציב והטוב ביותר בענפי החקלאות – מקצועית וכלכלית

לו יהי!